

תת"ע 8638/12/14 - מדינת ישראל נגד כאיד ח'ליליה

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 8638-12-14 מדינת ישראל נ' ח'ליליה
בפני כב' השופט אלון אופיר

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

כאיד ח'ליליה

הנאשמים

הכרעת דין

בהתאם לעובדות כתב האישום נהג הנאשם ביום 27.12.14 בשעה 23:07 רכב בכביש 40, ק"מ 195 מכיוון צומת להבים לגורל. לטענת המדינה, נהיגה זו הייתה כאשר הנאשם שיכור כהגדרתו בחוק. עוד טוענת המדינה כי בבדיקה אשר בוצעה לנאשם נמצא כי בליטר אויר נשוף נמדד ריכוז אלכוהול של 535 מיקרו גרם אלכוהול, וכי עת נהג הנאשם ברכב, עשה זאת במהירות של 140 קמ"ש במקום בו מותרת מהירות של 90 קמ"ש.

בתשובתו לכתב האישום, הודה הנאשם בעצם הנהיגה במקום ובזמן, אך כפר במהירות אשר יוחסה לו וכן כפר בעובדה לפי היה שיכור עת נהג ברכב.

מטעם התביעה העידו ע.ת/1 רס"ר אורן בוקובזה. וכן ע.ת/2 עופר לוי, מתנדב ימת"א נגב.

ע.ת/1 הגיש לבית המשפט ראיות אלה: **ת/1** דוח על נסיבותיו. **ת/2** דוח בדיקת שכרות באמצעות ינשוף. **ת/3** הודעה לנאשם בדבר המשמעות המשפטית של בדיקות השכרות. **ת/4** טופס אישורי מסירה. **ת/5** דוח פעולה לאכיפת איסור נהיגה בשכרות. **ת/6** דוח עיכוב. **ת/7** שני פלטי ינשוף מקוריים. **ת/8** פלטי כיוול. **ת/9** נספח א' לדוח. **ת/10** תעודת בלון. **ת/11** תע"צ ינשוף. **ת/12** תיעוד מדידת ממל"ז (תע"ץ).

ע.ת/2 הגיש את **ת/13** מזכר שערך בזמן האירוע.

בנסיבות המקרה (ת/1) אשר תועדו בכתב על ידי ע.ת 1 נכתב כך:

"במהלך המשמרת עבדתי בניידת מס' 14938 כחול לבן סטטי בשול ימני והפעלתי ממל"ז ממושב הנהג דלת נהג פתוחה נקודה האדומה מכוונת למרכז חזית רכב שנסע לבדו נתיב ימני יצאתי מהניידת וסימנתי לרכב לעצור בעזרת פנס כאשר שותפי [עופר כהן] מדליק מהבהבים הרכב נעצר אחרי הניידת בשול ימני כ 5 מטר נהג לבדו הוצג לנהג מהירות וטווח הוסברה מהות העבירה קשר עין רצוף מזג אויר תקין ותאורת כביש פועלת. לציון בזמן שהצגתי לנהג את המהירות הרחתי ריח חזק של אלכוהול מהפה של הנהג שטען שאכן שתי כוסות וודקה. הנהג נבדק במקום בנשיפון תוצאה נכשל. נסעתי לצ גורל בתחנת ההסעה כאשר הנהג לא נוהג ושותפי נוהג ברכב שלו בהסכמה שם בוצע מאפיינים וינשוף התוצאה 535 מק"ג, הנהג עוכב לתחנות עיירות לצורך הפסקת הנהיגה שם הושאר הרכב ולנהג נרשמו זימונים לשימוע".

עמוד 1

ובהמשך הדוח בפרק "דברי מקבל הדוח", נכתב:

"עשיתי טעות מה אני יעשה נסעתי מהר ושתיתי 2 כוסות וודקה לפני שעזבתי את אשתי והילדה בצפון".

באותו דוח נרשם ע"י השוטרי (ע.ת. 1) כי רכב הנאשם נמדד באמצעות מד לייזר (ממל"ז) וכי המהירות שהוצגה במכשיר הממל"ז בעת המדידה הינה **145 קמ"ש** במקום מהירות 90 קמ"ש המותרת בקטע הכביש בו נהג הנאשם. כן נרשם כי המדידה בוצעה ממרחק של 236.9 מטר.

בדיקת המאפיינים אשר נערכה לנאשם בסמוך למקום בו עוכב, הניבה תוצאות לפיהן הנאשם ביצע בהצלחה את כל בדיקות המאפיינים לרבות בדיקות הליכה על קו, מבחן הבאת אצבע לאף, ועמידה יציבה. יחד עם זאת, מפיו נדף ריח חזק מאד של אלכוהול והתרשמותו הכללית של השוטרי הייתה כי הוא תחת השפעת אלכוהול כבדה (ראה ת/5).

בבדיקת ה"ינשוף" שנערכה לנאשם נמצאה רמה של 535 מיקרוגרם אלכוהול בליטר אויר נשוף. המצב המתואר לעיל הינו על רקע הודאת הנאשם עצמו בפני השוטרי כי שתה שתי כוסות של משקה מסוג וודקה (סעיף 3 במסמך ת/5).

התביעה הציגה כראיה לעניין עבירת השכרות את נסיבות האירוע (ת/1), את דוח בדיקת השכרות באמצעות ינשוף (ת/2), בו תועדה בדיקת הינשוף שנערכה לנאשם, וצוין בה כי הבדיקה נערכה 15 דקות לאחר עיכובו של הנאשם במהלכם הנאשם לא אכל, לא שתה, לא עישן, לא הקיא, ולא הכניס -דבר מה לפיו או לאפו. כמו כן, הגישה המדינה כראייה את פלטי בדיקת הינשוף (ת/7) המראים על תוצאה של 535 מיק"ג אלכוהול, וכן פלטי בדיקות תקינות שנערכה למכשיר הינשוף בתחילת המשמרת באותו יום (ת/8), וכן הציגה התביעה תע"צ בדיקת כיוול תקופתית שנערכה למכשיר הינשוף והצביע על תוצאה תקינה.

הסניגור בסיכומיו טען כי עד תביעה 1 לא ערך זכרון דברים לבדיקת **הנשיפון** אותה ביצע לנאשם.

דין טענה זו להידחות, שכן גם אם אצא מנקודת הנחה כי בדיקת הנשיפון לא נערכה כלל, עדיין אין בכך כדי לזכות את הנאשם מעבירת השכרות, עבירה שהוכחה באמצעות תוצאות בדיקת הינשוף שנערכה לנאשם.

עוד טוען הסניגור בסיכומיו לסתירות במועדים ובמקומות בהם בוצעו בדיקות השכרות לנאשם. אקדים ואומר כי אין אני רואה חשיבות רבה כפי שמנסה ב"כ הנאשם לייחס לדיוק של המקומות בהם בוצעו בדיקות השכרות.

גם אם אקבל את טענתו של הסניגור לאי דיוק בעדות השוטרי במקומות בהם בוצעו הבדיקות, עדיין אין בכך בכדי לפגום באמינות עדותו של השוטרי ואמינות הראיות אותן הציג בפני. לעדותו של השוטרי ולמסמכים אותם הציג, אני נותן משקל רב, שכן לא מצאתי בהם כל סתירות מהותיות ומבדיקת תוכן העדות עולה כי המדובר בעדות סדורה, הגיונית המשולבת היטב בראיות כתובות ברורות ומסודרות.

לא מצאתי בטיעוני הסניגור טענות שיש בהן כדי ליצור ספק באמינות ביצועה התקין של בדיקת הינשוף, ובכלל זה שמירת קשר עין רציף עם הנאשם בפרק הזמן שחלף מרגע עיכובו ועד לגמר ביצועה של בדיקת הינשוף.

התמקדותו של הסניגור בזמנים או במקומות בהם בוצעו בדיקות השכרות לנאשם, היא בבחינת התמקדות בטפל, שכן אין לכך השפעה ישירה על ביצוע התקין של בדיקות השכרות כפי שנערכו לנאשם וכפי שהדבר עולה מתיעוד הבדיקות. אציין עוד, כי בהתאם לכלל "הקפאת הזכירה שבעבר", גם אם עד התביעה אינו זוכר במדויק את כל פרטי האירוע, בית המשפט רשאי להסתמך על המסמכים והראיות אותן מציגה התביעה לצורך הוכחת רכיבי ביצוע העבירה ע"י הנאשם. על כן בענייננו, גם אם אניח כי נפלו אי אילו דיוקים בעדות העד, ניתן בהסתמך על ראיות התביעה, לקבוע כי המדובר בביצוע תקין של מדידת "ינשוף" לנאשם.

אני דוחה את טענת הסניגור כי המתנדב סותר את עדות ע.ת.1, כאשר לדברי הסניגור, המתנדב ציין במזכר שערך כי ממקום עיכובו של הנאשם נסעו ברכבו של הנאשם ישירות לתחנת המשטרה. אני דוחה טענה זו שכן המתנדב כתב במזכר כי הם נסעו ל"תחנה", כאשר הכוונה היא ככל הנראה לתחנת ההסעה אותה ציין עד תביעה 1 ולא לתחנת המשטרה כהבנת הסניגור.

טענה נוספת אותה העלה הסניגור היא כי המתנדב לא ציין כי הנאשם לא אכל לא שתה לא עישן ולא הקיא בכל מהלך הנסיעה שממקום עיכובו של הנאשם ועד לצומת גורל. אני דוחה טענה זו שכן עובדה זו צוינה ע"י עד תביעה 1 בדוח בדיקת ינשוף (שהוגש כת/2), ועל כן גם אם לא צוינה במזכר של המתנדב, די בעדותו של ע.ת/1 לצורך הוכחת רכיבה.

מערך הראיות שהציגה המדינה ביחס לבדיקת הנאשם עם מכשיר ה"ינשוף" לא נסתר בכל דרך על ידי ההגנה. המדובר בתיעוד מלא ותקין לחלוטין של בדיקת חשוד באמצעות מכשיר ינשוף, כאשר מדידה זו בוצעה בהתאם לכל הנהלים ובהתאם לחובות שהטיל המחוקק על עורך הבדיקה.

אני קובע כי המדינה הוכיחה מעבר לכל ספק סביר את ערכי המדידה שהציג מכשיר הינשוף בפרשה זו. אף שאת בדיקות דוח המאפיינים הצליח הנאשם לבצע, מעיד אותו הדוח ממש כי נדף ממנו ריח עז של אלכוהול, כי התרשמות השוטר הייתה כי הוא תחת השפעה כבדה של אלכוהול וכן הנאשם עצמו העיד על עצמו כי שתה משקה אלכוהולי מסוג וודקה בהיקף של שתי כוסות.

ערכי בדיקת האלכוהול אשר נמדדו בליטר אויר נשוף של הנאשם הראו כי הנאשם שתה כמות גדולה של אלכוהול טרם נהיגתו ולמעשה הוכח מעבר לכל ספק סביר כי היה שיכור כהגדרתו בחוק עת נהג ברכב בים ובשעה המצוינים בכתב האישום.

אני מחליט להרשיע את הנאשם בביצוע עבירה של נהיגת רכב בעודו שיכור כהגדרתו בחוק.

ביחס לעבירה של נהיגה במהירות העולה על המהירות המותרת:

הציגה התביעה את דוח הנסיבות (ת/1) בו נרשמו סוג המכשיר המודד, פרטי המכשיר המודד, המהירות בה נמדד רכב הנאשם (140 קמ"ש), ומרחק המדידה כפי שהוצג במכשיר (236.9 מטר). כמו כן, הציגה התביעה את נספח א' לדו"ח (שהוגש כת/9) בו נרשמו פרטי בדיקות התקינות שנערכו למכשיר הממל"ז, וכן פירוט מלא של נתוני ביצוע מדידת רכבו של הנאשם. מעבר למתואר לעיל, הציגה התביעה את תע"צ בדיקת הכיול תקופתית למכשיר הממל"ז (ת/12) אשר מעיד אף הוא על תקינות ודיוק המכשיר המודד.

הסניגור בסיכומיו טען כי תוצאות בדיקת הממל"ז לא הוצגה לנאשם. אני דוחה טענה זו, מאחר ובדוח (ת/1) נרשם כי תוצאות הבדיקה הוצגו לנאשם. כמו כן בת/13, מזכר שערך המתנדב, נרשם כי תוצאות המהירות הוצגו לנאשם. טענת הסניגור כי תוצאות המהירות לא הוצגו לנאשם אינן נשענות על כל בסיס עובדתי. גם בחקירה הנגדית שאל הסניגור את ע.ת/1 אודות הצגת התוצאות לנאשם:

ש. הראית לנאשם את המהירות, באיזה מרחק?

ת. כן.

ש. הנאשם טוען שהוא לא ראה את המרחק?

ת. הצגתי לנאשם, לנהג את המהירות ואת הטווח בו במקום, כאשר ניגשנו לרכב.

מדברים אלו עולה כי בנוסף לדוחות שנרשמו בזמן אמת עד התביעה חזר גם בעדותו בפני על כך כי הוא הראה לנאשם את תוצאות בדיקת הממל"ז, ואילו טענתו של הסניגור שנטענה באופן סתמי וללא פירוט, אין לה כל בסיס עובדתי.

למעט טענות אלה של ההגנה, לא סתרה ההגנה בכל דרך את נתוני מדידת הממל"ז שהציגה התביעה בפרשה זו.

לא מצאתי כל פגם במדידת הממל"ז כפי שבוצעה ותועדה בפרשה זו.

טווח המדידה תקין, בדיקות המכשיר בתחילת ובסיום המשמרת תקינות, בדיקתו התקופתית של המכשיר תקינה והמפעיל עבר הסמכה כנדרש.

אני מוצא את מדידת המהירות של הנאשם תקינה לחלוטין וקובע כי המדינה הוכיחה מעבר לכל ספק סביר את המהירות בה נהג הנאשם, 140 קמ"ש, במועד המצוין בכתב האישום.

סוף דבר אני קובע, כי המאשימה הוכיחה מעבר לספק סביר כי הנאשם ביצע את כל העבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

אשר על כן החלטתי להרשיע את הנאשם הן בביצוע עבירה של נהיגה במצב שכרות, וכן להרשיע אותו בביצוע עבירה של נהיגה במהירות העולה על המותר עת נהג במהירות של 140 קמ"ש מקום בו המהירות המותרת היא 90 קמ"ש.

ניתנה היום, כ"ז ניסן תשע"ה, 16 אפריל 2015, במעמד הצדדים